

paa Kvindens Underordning under Manden, i alt Fald i visse Forhold, saa siger, at de har bygget dette paa den hellige Skrift, svarer jeg, at mit Stade i denne Sag er ikke bygget paa den hellige Skrift. Det er nemlig, efter min Opfattelse, ikke dertil, at den hellige Skrift er givet os, at vi skal bruge den som Overdomstol, der skal fælde Kjendelser om det rette Stade i Tidens brændende Spørgsmaal, som om Profeter og Apostler, eller Gud gennem dem, forud, én Gang for alle, havde slaaet det fast. Derfor har jeg heller ikke været rigtig fornøjet med, naar vore Blade har anmeldt, at jeg vilde holde et Foredrag om Biblen og Kvindesagen, eller endogsaa har fortalt, at jeg skrev paa en Afhandling om det samme Æmne; jeg véd selv ikke det mindste om nogen af Delene, og det, jeg vilde tale om her, var netop ikke Biblen og Kvindesagen, det jeg vilde prøve paa var ikke ved Skriftsteder at begrunde, at jeg staar som jeg staar, eller at strides med andre derom ved Hjælp af Skriftsteder, som om min Betragtning kunde rokkes ved, at det saae ud, som om jeg havde et eller andet Skriftsted imod mig. Det kan den ikke, da den ikke hviler derpaa. Jeg véd nok, at man mange Gange har benyttet den hellige Skrift til saadant i Tidernes Løb; den er bleven brugt til at forsvare, at Jorden stod stille og Solen gik rundt om den, til at hævde det absolute Kongedømme som den eneste rette Regeringsform og til at bevise, at Negerslaveriet er i sin gode Orden. Men saa vist som vi alle nu indse, at det er galt at bruge Skriften som Lærebog i Astronomi, saaledes maa vi egentlig ogsaa føle, at det er en Forsyndelse ikke blot imod disse historiske Bøger, som ere skrevne i ganske andre Øjemed, men ogsaa mod selve Menneskeslægtens historiske Udvikling, om man fra dem vilde hente sociale eller politiske Kjendelser, der strax skulde stoppe de ny Spørgsmaal, der dukke frem i de forskjellige Tider; og kvæle den Forhandling om Sandheden, som hører til i Menneskelivet her paa Jorden, som er nødvendig, for at den i det enkelte kan klare sig bedre og bedre for os og komme os nærmere.

Han, som vi Kristne kalde vor Herre og Frelser, afgav heller ikke den Slags Kjendelser, medens han vandrede synlig hernede, skjønt de nok vilde have ham dertil. Saaledes kom jo to politiske Partier til ham: Romervennerne,